

[Kommunikationsministeren]

P&T søger at beskytte svensk tv ud til ca. 100 km fra den svenske station Hörby på kanal 43. Af denne grund er der allerede fra starten lagt stærke begrænsninger på effekt og antennehøjde i tilladelsen for lokal-tv-senderen i Svendborg på kanal 43, som på grund af de frekvensmæssige begrænsninger er eneste mulighed for lokal-tv i Svendborg.

Svendborg lokal-tv udnyttede i begyndelsen kun tilladelsen med en meget lille sender med 20 m antennehøjde på Tåsinge, men fra december udnyttede den tilladte effekt (1 kW) fra TV 2-stationen i Tved, hvor antennen er placeret ca. 85 m over jorden.

Da Sydsjælland, Møn og Falster som nævnt ligger uden for det beskyttede område for svensk tv fra Hörby, vil de tidligere muligheder for langdistancemodtagning ikke kunne genetableres.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til miljøministeren og arbejdsministeren [om, hvor langt regeringen er kommet i sine overvejelser om en sammenlægning af tilsynet med det ydre og det indre miljø].

(Forespørgslen anmeldt 25/1 90).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forhandling om redegørelse nr. R 6:

Kulturministerens redegørelse af 6. december 1989 om den danske kulturudveksling med udlandet.

(Redegørelsen anmeldt 6/12 89. Redegørelsen givet 6/12 89. Beslutning om forhandling 6/12 89 og 28/12 89).

Forhandling**Jimmy Stahr (S):**

Jeg vil gerne starte med at sige tak for redegørelsen. Jeg har læst den med stor interesse. Da jeg også sidder i Folketingets Erhvervsudvalg,

kan jeg fortælle alle, der vil høre det, at den kulturpolitik, redegørelsen giver udtryk for, på mange måder ligner regeringens erhvervs politik, nemlig at man godt kan lide at tale om disse ting. Man bruger store ord om alt det, man gerne vil lave, men når det kommer til realiteterne, er der ikke ret meget at hente. Det gør sig også gældende, når det drejer sig om vores kulturelle forhold til udlandet, som vi skal diskutere i dag.

Jeg vil gerne kvittere for, at ministeren starter med, at vi i april sidste år havde en konference på Brandbjerg Højskole. Jeg vil også gerne takke for, at jeg fik lov at være med. Det var en vellykket konference med en engageret, åben, ærlig og konstruktiv debat.

Hvad kom der så ud af al den åbenhed og alle de initiativer, som debattørerne lagde for dagen? I redegørelsen opsummerer ministeren det, man i fortsættelse af arrangementet på Brandbjerg Højskole har gjort. Det er, står der her, et møde med Dansk Kunstnerråd. Man må vist nok sige, at diskussionen på Brandbjerg var større end det, der kom ud af den. Det er det, jeg godt vil klage lidt over, når det drejer sig om redegørelsen. Jeg ønsker på den anden side ikke, at det skal ende i en negativ debat, og at vi kun skal være sure og alt sådan noget. Jeg ved jo, at ministeren så om lidt vil sige, at jeg bare er sur, at der er ikke nogen visioner, eller hvad man nu plejer at sige ved en sådan lejlighed. Det vil jeg ikke udsættes for, så derfor vil jeg nu vende mig rigtig positivt mod fremtiden og spørge: Hvad er det, man kunne gøre? Hvordan ville man stille sig, hvis man nu var kulturminister? Hvilken opgave ville man stille sig selv? Vi har i Socialdemokratiet snakket lidt frem og tilbage om, hvordan vi skulle prioritere de mange ting, der er at tage fat på. Jeg skal nævne nogle af dem, som vi ville tage fat på. Som nr. et vil jeg nævne Østeuropa.

Jeg synes, at ministeren her skulle gribe en enestående chance for at være på forkant med udviklingen. Der er ingen tvivl om, at Østeuropa har et savn efter at se andre steder hen. Jeg tror, at Danmark kunne være blandt de lande, der kunne give Østeuropa nogle impulser. Jeg tænker ikke mindst på ministerens eget hjertebarn: folkeoplysningen. Jeg tænker f.eks. på højskolebevægelsen. Jeg ved f.eks., at Askov er interesseret. Andre højskoler vil sikkert også være interesseret i at komme i en udveksling, i en debat med Østeuropa. Det var nogle af de steder, man aktivt kunne tage fat.